

Такий порядок відображення поточних зобов'язань забезпечить достовірну інформацію у фінансовій звітності про борги підприємства та його платоспроможність.

Подальші дослідження проблем організації обліку поточних зобов'язань на підприємствах є актуальними та потребують пошуку нових, більш дієвих шляхів їх подолання.

ФІНАНСОВА БЕЗПЕКА ЯК ОСНОВА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОГО ФУНКЦІОНУВАННЯ Й РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Кузьменко І.А.

Харківський державний університет харчування та торгівлі

Науковий керівник – Колеснік Т.С., к.е.н., ст. викл.

Харківський державний університет харчування та торгівлі

Однією з головних складових економічної безпеки є фінансова безпека, оскільки фінанси є вимірником ефективності функціонування підприємства. Фінансова безпека підприємства є динамічною ознакою, що змінюється під впливом чинників і загроз внутрішнього та зовнішнього середовища. Формування надійної системи фінансової безпеки підприємства забезпечує його стабільне функціонування і створює умови для зростання його економічного потенціалу. У той же час фінансову безпеку підприємства потрібно розглядати як самостійний об'єкт дослідження через призму результатів діяльності підприємства.

Головною метою забезпечення фінансової безпеки є гарантування стабільного та максимально ефективного функціонування підприємства в поточному періоді і високий потенціал розвитку в майбутньому. Тому, під фінансовою безпекою розуміють: ступінь захищеності фінансових інтересів підприємства на усіх рівнях фінансових відносин; здатність фінансової системи забезпечити ефективне функціонування економічної системи і стійке економічне зростання; здатність суб'єкта господарювання протистояти загрозам внаслідок формування відповідного фінансового забезпечення; рівень забезпеченості підприємства фінансовими ресурсами, достатніми для задоволення його потреб і виконання існуючих зобов'язань; стан найбільш ефективного використання корпоративних ресурсів, виражене у найкращих значеннях фінансових показників.

У результаті неефективного управління економікою та незбалансованості основних макроекономічних показників особливо відчутними для суб'єктів господарювання стали нестача фінансових ресурсів, постійний пошук джерел фінансування, форм і методів раціонального використання обмежених за обсягом ресурсів, які є невід'ємною частиною функціонування підприємства та забезпечують процес виробничої, господарської діяльності, виступають одночасно причиною та наслідком його функціонування.

Свідченням цього є те, що фінансова безпека посідає особливе місце в системі економічної безпеки, об'єднуючи характеристики як економічної безпеки, так і фінансів підприємства, впливаючи абсолютно на всі сфери діяльності підприємства.

Слід зауважити, що фінанси підприємств є невід'ємною частиною функціонування підприємств. До них належать такі групи грошових відносин: пов'язані з формуванням статутного капіталу суб'єктів господарювання; з формуванням та розподілом грошових доходів: виручки, валового та чистого доходів, прибутку, грошових фондів підприємства; ті, що виникають у підприємств із державою з приводу податкових та інших платежів у бюджет і цільові фонди, бюджетного фінансування, одержання субсидій; які виникають між суб'єктами господарювання у зв'язку з інвестуванням у цінні папери та одержанням із них доходів, здійсненням пайових внесків та участю в розподілі прибутку від спільної діяльності, одержанням і сплатою штрафних санкцій; які формуються у підприємств із банками, страховими компаніями щодо одержання і погашення кредитів, сплати відсотків за кредит та інші види послуг, одержання відсотків за розміщення і зберігання коштів, а також у зв'язку зі страховими платіжками та відшкодуванням за різними видами страхування; ті, що формуються у підприємств за рахунок внутрішньо-господарського розподілу доходів.

Найбільшу загрозу для підприємства несуть фінансові небезпеки, які можуть мати як об'єктивний, так і суб'єктивний характер.

Об'єктивні фактори фінансової небезпеки можуть бути обумовлені змінами механізмів економічних і фінансових відносин, природними явищами і т. п. Зовнішні суб'єктивні чинники фінансової небезпеки можуть бути пов'язані зі спекуляціями цінними паперами, агресивним придбанням акцій підприємства конкурентами, ціновою конкуренцією суперників, шахрайством з боку окремих підставних фірм і фізичних осіб і т. п. Внутрішні суб'єктивні чинники виникають внаслідок недостатньої діяльності менеджерів фінансово-економічних служб, маркетингу та адміністративного менеджменту підприємства.

Управління фінансовою безпекою підприємства передбачає наступні дії: захист фінансових інтересів суб'єкта господарювання; управління його фінансовою діяльністю; попередження виникнення та розвитку загроз фінансової безпеки, зниження ступеня їх негативного впливу; управління фінансовими ризиками; облік альтернативних шляхів забезпечення безпеки підприємства шляхом застосування фінансових інструментів і методів фінансового аналізу; оцінка фінансового стану підприємства з використанням граничних значень показників; аналіз негативних фінансових наслідків для підприємства з точки зору зміни його платоспроможності, рентабельності і прибутковості; аналіз ринку цінних паперів з точки зору стану привабливості цінних паперів підприємства, залучення їм фінансових коштів на інвестиції і розвиток; захист від агресивного набуття акцій конкурентами і можливого

встановлення контролю над ним; аналіз інвестиційних проектів; аналіз ділових пропозицій підприємству з точки зору ділової етики та ін.

Враховуючи вище зазначене, можна виділити такі умови забезпечення фінансової безпеки підприємства:

- високий ступінь гармонізації, узгодження фінансових інтересів підприємства з інтересами навколишнього середовища;
- наявність на підприємстві стійкої до загроз фінансової системи, яка спроможна забезпечувати реалізацію фінансових інтересів, місії та завдань;
- збалансованість і комплексність фінансових інструментів, що використовуються на підприємстві;
- постійний розвиток фінансової системи підприємства.

Отже, рівень фінансової безпеки характеризує здатність підприємства протистояти її загрозам або усувати збитки від негативних впливів на різноманітні аспекти безпеки.

РОЗВИТОК КОНЦЕПЦІЇ КЛЮЧОВОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ФІРМИ

Ліпісвіцька І.А.

Харківський державний університет харчування та торгівлі, м. Харків

науковий керівник – Мілаш І.В., к.е.н., доцент,

Харківський державний університет харчування та торгівлі

Концепція ключової компетенції фірми виникла в контексті положень ресурсної теорії і класичних ідей про побудову бізнес-стратегії на основі конкурентних переваг, основою яких є ресурси, можливості та потенціал фірми. Однак, багатоваріантність поглядів на природу і сутність компетенцій обумовлюють потребу узагальнення існуючих підходів до визначення компетенцій підприємства.

Особливістю ключової компетенції є її орієнтація на такий внутрішній ресурс фірми, як сформовані знання, досвід і навички, що в результаті тривалого, неперервного накопичення утворюють комплекс корпоративних знань. Ключова компетенція – це важливий елемент бізнес-моделі підприємства, комплекс системно накопичених корпоративних знань і досвіду, які у поєднанні з іншими факторами інформаційно-інтелектуального характеру, є умовою забезпечення особливої конкурентної переваги серед інших підприємств у галузі.

Процес набуття ключової компетенції компанією пов'язаний із формуванням інтелектуального капіталу:

- людського, що втілений у працівниках фірми як сукупність знань, кваліфікації та новаторства, а також як система цінностей, корпоративна культура та філософія фірми;
- структурного, що характеризує техніко-технологічну, інформаційну та інтелектуальну складові;